

HALAMIN TUHAFLIKLAR TUNELI

GÖKÇE ÖZDER

Resimleyen:
BERNA DÖRTPINAR

○●○●○●○●○●○●○●○

EVDE

○●○●○●○●○●○●○●○

Pijama Partisinde Yapılacaklar Listesi, Komik Kelimeler, Halamın Tuhaflikları

Benim halam epey tuhaf biri. Pamuk gibi saçları, gökyüzü kadar berrak gözleri var. Şimdiye dek onun-
kine benzer bir saç hiç kimsede görmedim. Göz be-
bekleri ise dans ediyor. Evet evet, dans! Hele heyecanlı
heyecanlı konuşurken onu görmeniz lazım. Gözleri
halay çekiyor sanırsınız.

Halamın kocaman da bir kitaplığı var. Başka hiç-
bir evde onunki kadar çok kitap görmedim. Çocuk
kütüphanesinde bile! Ona ne zaman gitsem illaki ki-
taplığında bana uygun yeni bir kitap olur. Hangisinin
yeni olduğunu bilemez. **“Sen bak, istediğini seç,”**
der. Bazen de kitaplarını ödünç verir. “Bak, bunu
sana sadece ödünç veriyorum. Yani okuduktan sonra
geri getirmeni şart koyuyorum,” diye mutlaka uyarır.

Halamda kaldığım her gece, uykudan önce mutlaka pijama partisi yaparız. Bu pijama partilerinde kalabalık bir yapılacaklar listemiz olur. Mesela şunun gibi:

- Komik şeyler hakkında sohbet etme
- Bambu çubuklarla garip şekiller yapma
- Haiku yazma
- Resim çizme
- Sinama Sinema izleme (Bu kelimeyi hep yanlış yazıyorum, pofff!)
- Halamın kedisi Osman'ı mıncırma
- Yastık savaşı
- Kitap okuma saati
- Işıkları kapatıp yatağa girdikten sonra olmadık hayaller kurup gülüşmece
- Uyku (Keşke hiç uyumasakkkkk!)

Geçen akşamki pijama partimizin yapılacaklar listesi yine upppuzundu.

Partiye başlamadan önce ilk iş pijamalarımızı giydik. Çünkü pijama partisi pijamasız olmaz. Adı

üstünde! Benim pijamamın üzerinde gözlerini kapatmış uyuyan bir tavşan var. Halam bunu ilk gördüğünde “Aaa şuna bak, horlayan bir tavşan!” demişti. O günden beri ne zaman bu pijamayı görse, **“Horultulu tavşanını giymişsin yine,”** diyor.

Horultulu! Ne komik kelime.

Halamın pijaması ise siyah beyaz yatay çizgili. El ve ayak bileklerinin olduğu yerlerde beyaz tüyler var. Buralara dokunmaya bayılıyorum. Pamuk gibi! Pijamanın üstünde ise en sevdiğim kahraman Totoro’nun şaşkoloz bir resmi.

Bu kelimeyi de halamdan öğrendim. Şaşkoloz.
Çok komik!

“Halaaaaa keşke senin pijaman benim olsa!”

Ben böyle deyince halam hemen kıyafet büyütüp küçülten makinesinden bahsetmeye başlıyor. Meğer bu makine içine ne koyarsan koy onu dilediğin boyda çeviriyormuş.

Bu makine nerede mi? Tabii ki de köyde!

Tıpkı Tuhafliklar Tüneli gibi...

**Kahkaha Atan Çiçekler,
Hamurdanan Çaydanlıklar,
Konuşan Kalemler**

Pijamalarımızı giydik. Sonra da komik şeylerden konuşmak için karşılıklı bağdaş kurup oturduk.

“Bu sefer sana komik olduğu kadar tuhaf bir şeyden bahsedeceğim. Daha önce bundan hiç söz etmedim. Çünkü biraz küçüktün ve korkabilirdin. Ama artık vakti geldi. Hazır mısın bunu duymaya?”

Zaten pijama partisi için heyecanlıydım, o böyle deyince daha da heyecanlandım.

**“Hadi hala hadi, hadi, hadi! Söyleseneeee!
Neymiş bu şey?”**

Telaşımı görünce minicik gülümsedi. Gülümsediğini görmediğimi sandı ama ben fark ettim! Ardından yüzü hemen ciddileşti ve başladı anlatmaya.

Meğer Tuhaflıklar Tüneli diye bir yer varmış. Neymiş efendim, buradaki evler yürüyormuş, sandalyeler hapşırıyormuş, çaydanlıklar homurdanıyormuş, perdeler nefes alıyormuş, çiçekler kakhaha atıyormuş...

Bunları hayal edince gülesim geldi. Ben gülünce halam da güldü. Mavi güneş mi dersin, bıcırık kardeşim Kaan'dan bile küçük insanlar mı istersin, hepsi varmış bu tünelde. İnanmadım ama inanmış gibi yaptım. **“Daha başka neler var?”** diye sordum gözlerimi pörtletip, sanki çoook merak etmişim gibi. O da devam etti:

“Buradaki sihirli kekten yiye başüstü döner, elle riyle yürür.”

İşte buna bebekler bile inanmaz ki. **Kıhkıhkıh!**

Biraz sonra annem de katılıyor oyuna. Meğer bıyıklı sürahiler, şapkalı bardaklar bile varmış Tuhaflıklar Tüneli'nde. “Nerede burası?” diyorum, inanmış gibi yaparak. Köydeymiş! Şaşırdım mı? Hayır. Her şey de köyde zaten.

“Madem oyun oynuyoruz, ben de katılıyım,” diye düşünüp oyunu sürdürüyorum. “Burada konuşan kalemler de var mı?”

“Hay Allah, nasıl da unuttum! Var tabii, olmaz mı? Yoksa sen buraya daha önce gittin mi?” diyor halam, sanki çok şaşırmış gibi.

“Hayır halaaa, gitmedim dedim yaaaa!”

Oyuna devam.

“Peki, ben buraya gittiğimde nasıl görünürüm?”

Mademki her şey tuhaf, benim de tuhaf olmam gerekmez mi?

“Sen şimdiki hâlinlesin. Zaten orada bu hâlinle diğerlerinden yeterince tuhaf görünürsün,” diye cevap veriyor halam da.

Haklı, alerjisi olduğu için sürekli hapşıran sandalyelerin olduğu bir yerde ben epey garip görünürdüm.

“Hala! Tuhafliklar Tüneli köydeyse burayı sadece köye gittiğimizde mi görebilirim?” diye soruyorum dayanamayıp.